

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 10.5.2000
KOM(2000) 272 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

Forberedelse af en midtvejsrevision af de flerårige udviklingsprogrammer (FUP)

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

Forberedelse af en midtvejsrevision af de flerårige udviklingsprogrammer (FUP)

Indledning

Målene for de fjerde flerårige udviklingsprogrammer¹ blev fastsat i overensstemmelse med Rådets beslutning 97/413/EF af 26. juni 1997 om mål og detaljerede regler for en omstrukturering af Fællesskabets fiskerisektor i perioden 1. januar 1997 til 31. december 2001 med henblik på at opnå en bæredygtig ligevægt mellem ressourcerne og udnyttelsen heraf².

Denne beretning redegør for resultaterne af FUP IV i de tre første anvendelsesår som krævet i henhold til artikel 9, stk. 2 og 3, i beslutning 97/413/EF, hvori det hedder, at:

"senest den 30. marts 1999 forelægger Kommissionen Rådet en beretning om situationen og udviklingen for fiskebestande og fiskerityper på grundlag af de foreliggende seneste videnskabelige udtalelser samt en vurdering af de flerårige udviklingsprogrammernes virkninger på ressource- og sektorforholdene."

"På forslag af Kommissionen og i overensstemmelse med proceduren i artikel 11 i forordning (EØF) nr. 3760/92 træffer Rådet senest den 31. december 1999 på grundlag af de videnskabelige udtalelser og andre oplysninger i Kommissionens beretning afgørelse om eventuelle nødvendige tilpasninger af målene for fiskeriindsatsen i tidsrummet 1. januar 2000 - 31. december 2001."

Fristen den 30. marts 1999 som fastsat i artikel 9, stk. 1, kunne ikke overholdes. Forhandlingerne i Rådet om FUP IV-retningslinjerne varede mange måneder, hvilket forsinkede offentliggørelsen af beslutning 97/413/EF i De Europæiske Fællesskabers Tidende indtil den 3. juli 1997. Kommissionens beslutninger om FUP-målene for de enkelte medlemsstaters flåder blev følgelig først vedtaget i december 1997, dvs. et år inde i den periode, programmerne dækker. Derfor blev denne beretning også forsinket, indtil programmerne havde været i gang så længe, at resultaterne af dem kunne evalueres.

Situationen og udviklingen for fiskebestande og fiskerityper

a) Sammenhæng med FUP-målene

Udnyttelsen af fiskebestandene i Fællesskabets farvande er meget høj og har medført en nedgang i mange af bestandene af de mest værdifulde arter.

For at kunne foreslå Rådet passende retningslinjer for FUP III og FUP IV nedsatte Kommissionen ekspertarbejdsgrupper til at undersøge situationen for bestandene af interesse for de europæiske fiskere og tilkendegive, hvilke nedskæringer af fiskeriindsatsen der ville være ønskelige for opretholdelsen af disse bestande på lang sigt.

¹ Kommissionens beslutninger 98/119/EF til 98/131/EF (EFT L 39 af 12.2.1998, s. 1-84).

² EFT L 175 af 3.7.1997, s. 27.

Disse grupperes rapporter kaldes, efter formanden for den enkelte gruppe, Gulland-rapporten (1990) og Lassen-rapporten (1995). Begge rapporter viste, at fiskeridødeligheden burde reduceres for næsten alle undersøgte fiskebestande. Denne anbefaling var baseret på en række forskellige kriterier afhængigt af kvaliteten af den foreliggende information. De nedskæringer, der blev foreslået som nødvendige for en forsigtig forvaltning af bestandene, var meget store, typisk ca. 40% og i mange tilfælde meget mere.

Gulland-rapporten fik Kommissionen til at foreslå kapacitetsnedskæringer i FUP III-perioden på 30% for flådesegmenter, der udnyttede demersale arter, og 20% for flådesegmenter, der udnyttede fladfiskarter. De fleste medlemsstater fandt disse procentsatser for høje, og i den endeligt vedtagne beslutning nedsattes de til henholdsvis 20% og 15%. Som helhed repræsenterede FUP III-målene en samlet nedskæring på ca. 10% af fællesskabsflåden.

Da det klart fremgik af Lassen-rapporten, at fiskeriindsatsen fortsat var for stor hen imod afslutningen af FUP III, foreslog Kommissionen yderligere væsentlige nedskæringer under FUP IV. For at opnå en bedre målretning af disse nedskæringer, klassificeredes bestande, om hvilke der forelå tilstrækkelige oplysninger, i kategorierne udryddelsestruet, overfisket og fuldt udnyttet. De tre kategorier defineredes således:

Udryddelsestruet: Yngelbiomasse under biologisk forsvarligt minimumsniveau (MBAL) eller sandsynligvis under MBAL på kort sigt, hvis det nuværende fiskeridødelighedsniveau fastholdes.

Overfisket: Betydelige udbyttegevinster på lang sigt, hvis fiskeridødeligheden nedsættes, eller på mellemlang sigt risiko for, at yngelbiomassen kommer ned under MBAL.

Fuldt udnyttet: Der ville ikke opnås betydelige gevinster ved forøgelse eller formindskelse af fiskeridødeligheden.

Kommissionen foreslog fiskeriindsatsen nedskåret med 30% og 20% for flådesegmenter, der udnyttede henholdsvis udryddelsestruede bestande og overfiskede bestande. Dette forslag blev også forkastet af de fleste af medlemsstaterne, der i stedet foreslog, at disse reduktionssatser blev vægtet med fangstsammensætningen for fartøjerne i de pågældende segmenter. Det ville sige, at jo højere andelen af de mest følsomme arter var, jo større nedskæring af fiskeriindsatsen krævedes der. Virkningen heraf er, at FUP IV kræver en samlet reduktion af fællesskabsflådens fiskeriindsats på ca. 5% over programmets femårsperiode i stedet for de ca. 15% efter Kommissionens oprindelige forslag.

b) Seneste videnskabelige oplysninger om ressourcesituationen

Med henblik på midtvejsrevisionen af FUP IV blev Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) anmodet om at gennemgå de seneste videnskabelige vurderinger af fiskebestandenes tilstand. Spørgsmålet behandledes på STECF's møder i Bruxelles den 26.-30. april 1999³ og den 8.-12. november 1999.

STECF fandt ingen beviser for, at bestandene generelt var blevet forringet eller forbedret siden vedtagelsen af FUP IV.

³ SEK (1999) 932.

STECF bemærkede også, at Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) har ændret sin anbefalings form og nu anvender referencepunkter baseret på "forsigtighedsprincippet".

Efter forsigtighedsprincippet fastlægges der først en nedre grænse for yngelbiomasse og en øvre grænse for fiskeridødelighed (B_{lim} og F_{lim}). Formålet er at fastholde den nuværende biomasse og fiskeridødelighed på niveauer, hvor det er usandsynligt, at disse grænser vil blive nået på mellemlang sigt. De biomasse- og fiskeridødelighedsniveauer, der gør det muligt at nå dette mål (B_{pa} og F_{pa}), foreslås som passende for forvaltningen af den pågældende bestand.

I betragtning af denne ændrede tilgang omdefinerede STECF udryddelsestruede, overfiskede og fuldt udnyttede bestande. De af STECF vedtagne definitioner er:

Udryddelsestruet: Yngelbiomasse under B_{pa} .

Overfisket: Yngelbiomasse over eller lig med B_{pa} og fiskeridødelighed over F_{pa} .

Fuldt udnyttet: Yngelbiomasse over eller lig med B_{pa} og fiskeridødelighed under F_{pa} , og ingen betydelige gevinster ved forøgelse eller formindskelse af fiskeridødeligheden.

På grundlag af disse definitioner sammenfatter nedenstående tabel bestandenes tilstand i de europæiske farvande. Kolonnerne med overskriften "både overfisket og udryddelsestruet" vedrører bestande, for hvilke yngelbiomassen er under B_{pa} (udryddelsestruet) og fiskeridødeligheden over F_{pa} (overfisket).

	Antal bestande				Procent bestande		
	I alt	Overfisket	Udryddelsestruet	Både overfisket og udryddelsestruet	Overfisket	Udryddelsestruet	Både overfisket og udryddelsestruet
Østersøen	6	4	2	2	67%	33%	33%
Nordsøen, Skagerrak og Kattegat	13	6	4	4	46%	31%	31%
Norskehavet og nabofarvande	13	8	7	6	62%	54%	46%
Vidt fordelte bestande	4	4	1	1	100%	25%	25%
Vestlige fællesskabsfarvande	31	23	13	12	74%	42%	39%
Middelhavet	(utilstrækkelige oplysninger til generel oversigt)						
I alt	67	45	27	25	67%	40%	37%

STECF påpegede, at hvis det ikke lod sig gøre at klassificere en bestand som udryddelsestruet, overfisket eller fuldt udnyttet, eller hvis en art slet ikke er med i tabellen, betyder det ikke nødvendigvis, at der er mulighed for at øge fiskeriindsatsen for disse bestande. Klassificeringerne blev kun foretaget for de bestande, som der var tilstrækkelige oplysninger om, og STECF understregede, at fiskeriindsatsen kun burde forøges, hvis medlemsstaterne kunne påvise, at det var i fuld overensstemmelse med

forsigtighedsprincippet. Bestande, der ikke kan klassificeres på grund af manglende oplysninger, eller fordi medlemsstaterne ikke stiller disse oplysninger til rådighed, bør efter Kommissionens opfattelse behandles som udryddelsestruede bestande.

Selv om ovenstående tabel klart viser, at bestandenes tilstand i de europæiske farvande langt fra er tilfredsstillende, kan den ikke bruges som bevis for, at bestandene er blevet forringet siden vedtagelsen af FUP IV. Det skyldes, at klassificeringen af bestande ud fra forsigtighedsprincippet ikke direkte kan sammenlignes med den klassificering af bestandene, der er anvendt i Rådets beslutning 97/413/EF.

Andre relevante indikatorer for udviklingen i bestandene, som er sammenlignelige på historisk grundlag, er imidlertid yngelbiomasse- og fiskeridødelighedsniveauerne for de vigtigste bestande i fællesskabsfarvandene. Kommissionen har sammenlignet yngelbiomassen for disse bestande i 1994 med yngelbiomassen i 1997 og middelfiskeridødeligheden mellem 1990 og 1994 med fiskeridødeligheden i 1998. I begge tilfælde ses der flere forringede end forbedrede bestande over perioden (se bilag).

FUP's virkninger for ressourcesituationen

STECF siger i sin rapport, at den ikke kunne udtale sig om, hvorvidt FUP IV har haft nogen indflydelse på bestandenes tilstand.

Det ville faktisk være urealistisk at forvente at kunne se positive resultater af FUP-programmerne over en så kort periode. Det skyldes, at selv om de nuværende udnyttelsesrater er for høje, svarer de kun til en brøkdel af, hvad der ville være muligt med den eksisterende flådekapacitet, hvis det ikke var for begrænsningerne indført ved fællesskabsbestemmelserne og især kvotetildelingene. Overkapacitetsproblemet er så stort, at FUP-programmerne kun giver en del af løsningen for overfiskning og faldende bestande.

Det betyder, at selv om Kommissionens oprindelige forslag vedrørende FUP IV var blevet accepteret, så der var opnået en samlet reduktion på ca. 15% af fællesskabsflådens kapacitet, ville flåden stadig være mere end i stand til at udøve en for stor fiskeriindsats. En sådan kapacitetsreduktion ville have været et vigtigt skridt i den rigtige retning, men kunne ikke forventes at få en målelig effekt for ressourcesituationen på kort sigt. Det gælder så meget mere, når de endeligt vedtagne reduktioner for FUP IV var meget lavere end dem, Kommissionen først foreslog.

I betragtning heraf bør resultaterne af FUP IV måles ud fra de strukturmæssige målsætninger for reduktion af overkapaciteten snarere end ud fra den direkte effekt for ressourcesituationen.

Resultaterne af FUP IV

Resultaterne af de reduktioner af indsatsen, der er opnået i de første tre år af FUP IV, vil blive omtalt i enkeltheder i den næste årsberetning til Rådet og Europa-Parlamentet. Nærværende beretning begrænser sig derfor til en undersøgelse af, hvordan de retningslinjer, der ligger til grund for FUP IV, har påvirket resultaterne, og hvilke revisioner der derfor kunne overvejes.

To særlige faktorer i de nuværende FUP-retningslinjer, de vejede reduktionssatser og bestemmelserne om reduktion af fiskeriaktiviteten i stedet for fiskerikapaciteten, har i betydelig grad undermineret FUP IV's effektivitet med hensyn til formindskelse af fiskerikapaciteten.

Virkningen af vejede reduktionssatser

Virkningen af, at reduktionssatserne vejes med den andel af fangsten, der svarer til overfiskede og udryddelsestruede bestande, sammenfattes i nedenstående tabel:

	Vejede reduktioner		Ikke vejede reduktioner		Forskel	
	BT	kW	BT	kW	BT	kW
Belgien	0%	0%	0%	0%	0%	0%
Tyskland	11%	11%	28%	25%	17%	14%
Danmark	4%	4%	24%	21%	20%	17%
Spanien	2%	3%	9%	12%	7%	9%
Finland	6%	5%	6%	5%	0%	0%
Frankrig (fastlandet)	5%	4%	17%	14%	12%	10%
Grækenland	0%	1%	2%	3%	2%	2%
Irland	5%	5%	28%	29%	23%	24%
Italien	1%	1%	8%	9%	7%	8%
Nederlandene	15%	19%	30%	30%	15%	11%
Portugal (fastlandet)	3%	5%	11%	15%	8%	10%
Sverige	10%	8%	25%	19%	15%	11%
Det Forenede Kongerige	11%	9%	26%	21%	15%	12%
I ALT	5%	5%	15%	14%	10%	9%

Som følge af vægtningsproceduren er den reduktion af fællesskabsflåden som helhed, der kræves under FUP IV, 5% i stedet for 15% over den femårige periode.

Desuden er der en logisk brist i vægtningen af reduktionssatserne på denne måde. Det kunne forventes, at i jo højere grad en bestand er udryddelsestruet, jo mindre ville den være repræsenteret i fangsterne, enten på grund af sin sjældenhed som sådan, eller fordi TAC'erne ville være mere restriktive. Vægtningsproceduren har den fordrejende virkning, at stærkt udryddelsestruede arter får mindre beskyttelse, ikke mere.

Det kan illustreres med et hypotetisk eksempel: tilstedeværelsen af Nordsøtorske i fangsterne ville berettige en målreduktionssats på 30%. Hvis torskebestanden blev udtyndet i den grad, at dens repræsentation i fangsten falder fra 10% til 5%, ville den vejede reduktionssats falde fra 3% ($10\% \times 30\%$) til 1,5% ($5\% \times 30\%$).

Eftersom TAC'erne for mange af de mest fiskede bestande for nylig er blevet nedsat, kunne denne virkning faktisk blive resultatet, hvis det besluttedes at omberegne de vejede reduktionssatser på grundlag af de seneste fangstdata. Det er desværre ikke muligt at

kvantificere dette, da det ville kræve oplysninger om fangsterne for de enkelte fartøjer i de pågældende segmenter.

Virkningen af aktivitetsnedsækeringer

For segmenter, der bruger ikke faststående redskaber, kan medlemsstaterne vælge helt eller delvis at opfylde deres mål ved nedsækering af aktiviteten (antal dage på havet) snarere end kapaciteten. Seks medlemsstater har valgt denne løsning, nemlig Tyskland, Frankrig, Irland, Nederlandene, Sverige og Det Forenede Kongerige.

Nedenstående tabel viser aktivitetsnedsækeringernes bidrag til de samlede mål for FUP IV. De schatterede rækker viser de medlemsstater, der har valgt at reducere aktiviteten i stedet for kapaciteten for en eller flere fartøjskategorier:

	Reduktion af indsatsen (kapacitet og aktivitet)		Reduktion af kapaciteten	
	BT	kW	BT	kW
Belgien	0%	0%	0%	0%
Tyskland	11%	11%	7%	9%
Danmark	4%	4%	4%	4%
Spanien	2%	3%	2%	3%
Finland	6%	5%	6%	5%
Frankrig (fastlandet)	5%	4%	3%	3%
Grækenland	0%	1%	0%	1%
Irland	5%	5%	4%	4%
Italien	1%	1%	1%	1%
Nederlandene	15%	19%	1%	8%
Portugal (fastlandet)	3%	5%	3%	5%
Sverige	10%	8%	2%	1%
Det Forenede Kongerige	11%	9%	1%	1%
I ALT	5%	5%	2%	3%

Virkningen heraf er, at den kapacitetsnedsækering, der under FUP IV kræves for fællesskabsflåden som helhed, er blevet reduceret fra ca. 5% til under 3%.

Det anførtes ovenfor, at FUP-programmerne ikke kan forventes at få en virkning for ressourcesituationen på kort sigt, fordi de nuværende udnyttelsesrater kun repræsenterer en brøkdel af, hvad der er muligt med den eksisterende flådekapacitet. I betragtning heraf kan det

hævdes, at en nedskæring af aktiviteten ville have en mere direkte virkning for udnyttelsesraterne end en nedskæring af kapaciteten.

Ordningerne for forvaltning af indsatsen er imidlertid utilfredsstillende i en række medlemsstater. Weekend-restriktioner eller tilfældige aktivitetsreduktioner er ikke tilstrækkelige i forbindelse med FUP, der kræver permanente, strukturelle nedskæringer af fiskeriindsatsen. Kommissionen vil fuldt ud anvende bestemmelserne i artikel 6, stk. 3 og 4, i beslutning 97/413/EF til at omformulere målene for de berørte fartøjskategorier udelukkende på kapacitetsbasis i den resterende del af programperioden. De nye kapacitetsmål bliver af en sådan art, at enhver fiskeriindsats udøvet ud over de mellemliggende mål siden programmernes start opvejes af en kapacitetsreduktion i den resterende periode. Kommissionen vil også påse, at bestemmelserne i artikel 10 i Rådets forordning 2792/99 anvendes for at sikre opfyldelse af disse mål.

Hvis en aktivitetsbegrænsning skal have samme virkning som en kapacitetsbegrænsning under FUP-programmerne, må aktivitetsnedskæringerne være permanente på samme måde som kapacitetsnedskæringerne. Når dette princip implicit er accepteret ved valget af en aktivitetsreduktion under FUP, er det ulogisk, som nogle medlemsstater har gjort det, at påstå, at aktivitetsbegrænsningerne ikke gælder, hvis der fortsat er uudnyttede kvoter. Målene vil også blive omformuleret udelukkende på kapacitetsbasis i de medlemsstater, der ikke anerkender behovet for at begrænse fiskeriaktiviteten i overensstemmelse med deres FUP-forpligtelser.

Forvaltning af FUP IV

At FUP IV ikke effektivt har reduceret fiskeriindsatsen, må sammenholdes med programmernes betydelige kompleksitet og den deraf følgende store forvaltningsbyrde. Kommissionens tjenestegrene skal overvåge ikke blot udviklingen i kapaciteten i hver medlemsstat, men også fiskeriindsatsen for alle de fiskerityper, der er defineret inden for fartøjskategorierne. Det omfatter kontrol af ordningerne for fiskeriindsatsen i de pågældende medlemsstater for at sikre, at de gennemføres behørigt.

Desuden har flere medlemsstater anmodet Kommissionen om forøgelse af målene i deres programmer enten i medfør af artikel 3 og 4 i beslutning 97/413/EF, der åbner mulighed for en forøgelse af sikkerhedsmæssige grunde, eller i medfør af artikel 8, der åbner mulighed for en forøgelse, hvis der kan konstateres yderligere fiskerimuligheder. Disse anmodninger nødvendiggør en omhyggelig og tidskrævende vurdering for at undgå kapacitetsforøgelser, der kan underminere FUP IV's effektivitet yderligere.

Konklusioner

Det er ikke realistisk at forvente, at strukturprogrammer som FUP-programmerne får en målelig virkning på ressourcernes tilstand på kort sigt. Det skyldes, at de nuværende udnyttelsesrater kun svarer til en brøkdel af, hvad der potentielt er muligt med den eksisterende flådekapacitet. Overkapacitetsproblemet er så stort, at FUP-programmerne kun giver en del af løsningen for overfiskning og faldende bestande.

Mens der med FUP III blev gjort betydelige fremskridt i formindskelsen af overkapaciteten, er de samlede nedskæringer af kapaciteten og aktiviteten, der kræves under FUP IV, utilstrækkelige.

Det skyldes i vidt omfang vægtningen af reduktionssatserne efter den andel af fangsten, der kan henføres til udryddelsestruede og overfiskede bestande. Vægtningen af reduktionssatserne bør opgives til fordel for et enklere system som i Kommissionens oprindelige forslag, således at der anvendes uvægtede reduktionssatser for fartøjskategorierne på grundlag af målbestandene.

Anvendelsen af aktivitetsbegrænsninger har også undermineret FUP IV's effektivitet, særlig i medlemsstater, der ikke har indført passende indsatsordninger, eller som ikke anerkender aktivitetsreduktionernes permanente og bindende karakter.

Det er sandsynligt, at det reelle niveau for den effektive fiskeriindsats er blevet forøget, siden starten på FUP IV. For enkelhedens skyld definerer FUP fiskeriindsatsen som produktet af kapacitet og aktivitet, idet kapaciteten kun måles ud fra tonnage og hovedmaskineffekt, og aktiviteten kun ud fra dage på havet. I realiteten afhænger fiskeriindsatsen af mange faktorer, herunder kvaliteten af fartøjets elektroniske og mekaniske udstyr, besætningens dygtighed og erfaring osv. Der er en tendens til, at disse andre faktorer øger flådens effektivitet med tiden, så et givet kapacitetsniveau kan resultere i, at fiskeriindsatsens niveau til stadighed forøges takket være teknologiske fremskridt.

I betragtning af disse konklusioner foreslår Kommissionen:

- at FUP IV ændres, så der opnås større reduktioner af den nominelle indsats i den resterende del af programperioden. De vejede reduktionssatser bør afløses af de ikke vejede satser, der bør anvendes forholdsmæssigt i resten af programperioden. Det ville betyde en yderligere reduktion af fællesskabsflåden på ca. 2% pr. år. De årlige procentreduktioner i resten af FUP IV-perioden ville nogenlunde svare til dem, der ville være blevet anvendt, hvis Rådet havde vedtaget Kommissionens oprindelige forslag om FUP IV-retningslinjerne.
- De yderligere reduktioner som følge af, at de vejede reduktionssatser afløses af de ikke vejede, bør i alle medlemsstaterne udelukkende opnås på basis af kapaciteten.
- Da der kun er 18 måneder tilbage af FUP IV, bør perioden for det ændrede FUP IV forlænges med et år, dvs. indtil 31. december 2002. Det vil give mulighed for at anvende de ikke vejede reduktionssatser i to hele år, inden programperioden udløber, og også for at overveje de fremtidige rammer for flådens omstrukturering i sammenhæng med reformen af den fælles fiskeripolitik.

Nedenstående tabel viser, hvilke omtrentlige reduktioner der ville blive krævet i de enkelte medlemsstater i programmets sidste to år. Det bør bemærkes, at medlemsstater, der har mere end opfyldt deres mål for 2001 for segmenter, der berøres af et beløb, som ligger over disse procentsatser, ikke skal foretage nogen yderligere nedskæring.

De schatterede rækker viser de medlemsstater, der har valgt at reducere aktiviteten i stedet for kapaciteten for en eller flere fartøjskategorier. For disse medlemsstater tilgodeser den reduktion, der skal opnås udelukkende på basis af kapaciteten, at den yderligere reduktion, der kræves efter midtvejsrevisionen af programmerne, skal opnås alene ved en reduktion af kapaciteten og beregnes ved at trække bidraget fra aktivitetsbegrænsninger i perioden 1.1.2001-31.12.2001 fra de samlede reduktioner, der kræves i perioden 1.1.2001-31.12.2002. Det skal bemærkes, at hvis muligheden for at reducere aktiviteten bortfalder for en hvilken

som helst af de pågældende medlemsstater, må den samlede reduktion opnås udelukkende ved reduktion af kapaciteten:

	% samlet reduktion 1.1.2001-31.12.2002 (kapacitet og aktivitet)		% , der skal opnås alene for kapaciteten	
	BT	kW	BT	kW
Belgien	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
Tyskland	11,2%	10,0%	10,4%	9,6%
Danmark	9,6%	8,4%	9,6%	8,4%
Spanien	3,6%	4,8%	3,6%	4,8%
Finland	2,4%	2,0%	2,4%	2,0%
Frankrig (fastlandet)	6,8%	5,6%	6,4%	5,4%
Grækenland	0,8%	1,2%	0,8%	1,2%
Irland	11,2%	11,6%	11%	11,4%
Italien	3,2%	3,6%	3,2%	3,6%
Nederlandene	12,0%	12,0%	9,2%	9,8%
Portugal (fastlandet)	4,4%	6,0%	4,4%	6,0%
Sverige	10,0%	7,6%	8,4%	6,2%
Det Forenede Kongerige	10,4%	8,4%	8,4%	6,8%
I ALT	6,0%	5,6%	5,4%	5,2%

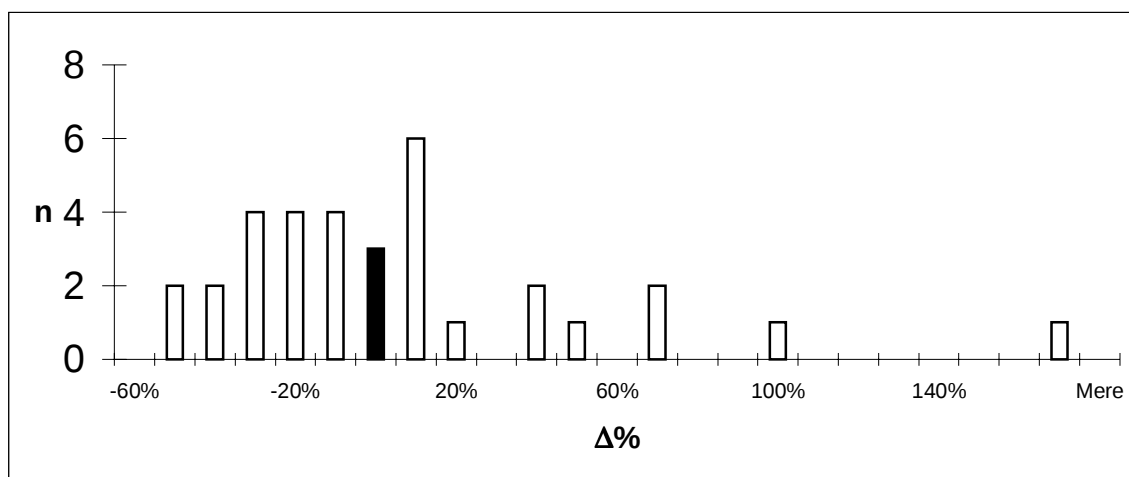
Hvis de nedskæringer, der er et resultat af disse forslag, kræver yderligere midler, skal Kommissionen træffe passende foranstaltninger til medfinansiering af flådens omstrukturering ved anvendelse af de FIUF-midler, der er til rådighed for perioden 2000-2006.

Det er afgørende for fiskeriets levedygtighed på lang sigt, at der opnås en balance mellem flådekapaciteten og de ressourcer, der er til rådighed, men FUP-programmerne har kun i begrænset grad medvirket til dette. Med henblik på fremtiden vil Kommissionen foretage en grundig gennemgang af sin strukturpolitik for flåden. Det vil indebære omfattende samråd med alle berørte parter, herunder medlemsstaterne og repræsentanter for erhvervet, for at der kan udvikles mere enkle og effektive instrumenter og andre muligheder i politikken, der vil sikre, at sektoren forbliver levedygtig og rentabel på lang sigt.

Bilag

Nedenstående histogrammer sammenfatter ændringerne i yngelbiomassen (SSB) og fiskeridødeligheden (F). Hver søjle repræsenterer antallet af bestande, der viser den anførte procentvise ændring. Den massive søjle viser 0%-gruppen (ingen ændring i SSB eller F i løbet af perioden)

Yngelbiomasse:

Fiskeridødelighed:

